

[Poul Schlüter.]

men alligevel: det er en stor og betydningsfuld opposition, og derfor må naturligvis udlandet lytte også til den tale, hr. Grünbaum holder i dag.

Der er ingen tvivl om, at hvis vi skulle udsætte, måtte det efter socialdemokratiets opfattelse være for at bevare chancen for en skattenedsættelse; jeg går ud fra, at hr. Grünbaum kan dele den betragtning, at hvis vi udsatte, var det i alle tilfælde ikke med henblik på, at vi skulle skærpe beskatningen i sensommeren. Med andre ord: udsatte vi, ville udlandet såvel som den danske befolkning have en forventning om, at der var chance for skattelettelse. Men den slags ting påvirker jo tilliden, og jeg mener ikke, at den danske økonomi i den fase, vi nu gennemlever, kan tåle, at der skabes forventning om hurtig skattelettelse. Vi ville give os selv selvforskyldte og ganske unødvendige vanskeligheder, hvis ikke vi nu bragte den brik, som udskrivningsprocenten er, på plads i hele den samlede danske økonomi.

Men dertil kommer et andet argument. Det er ikke sikkert, at det, vi skal gøre først, når vi får mulighed derfor, er at nedsætte udskrivningsprocenten eller alene at beskæftige os med den. Det, jeg tænker på, er, at noget af det første, vi må klare, når økonomien tillader det, er at lette den stramme likviditet, som præger alle områder af dansk erhvervsliv. Når vi ønsker at føre en stram finanspolitik også i året 1971, og det kan vi lige så godt slå fast i dag, er det bl. a., fordi vi på et eller andet tidspunkt må nå frem til at lette lånevilkårene for alle, som vil sætte noget i gang, og sikre varig beskæftigelse igennem nyinvesteringer. Det støtter også de varige beskæftigelsesmuligheder.

Her må jo én ting erindres, og det er dette; at man altid kan lempe i økonomien, det kan man gøre fra den ene dag til den anden, men det er straks en mere besværlig og vanskelig og problemfyldt procedure at skulle gennemføre en stramning, især hvis det var en stramning på det grundlag, at

man i en periode havde været for letsindig og optimistisk.

Måtte det vise sig til efteråret, at udviklingen i den danske økonomi er endnu bedre, end vi forventer, kan man jo gennemføre lempelser i igangsætningsstoppet, man kan lempe kassebindingsreglerne, man kan være mindre skrap over for kontrollen med kommunernes anlægsaktivitet osv. osv.

Må jeg sige til sidst, at det længe har stået klart, at socialdemokratiet var ganske ansvarsfrit. Den rolle kan oppositionen jo altid spille, hvis den vil det. Men det er min bestemte opfattelse, at hr. Grünbaum med sin tale i dag på ny har bekræftet, at den nuværende opposition også er ganske ansvarsløs. Jeg mener, at kendsgerningerne har vist os, at hr. Grünbaum med sin tale under behandlingen af udskrivningslovforslaget sidste år tog alvorligt fejl. I dag siger han det samme som i fjor. Derfor er der i dag en stærk formodning om, at han også denne gang tager fejl.

Jens Foged: I anledning af, at hr. Grünbaum og for øvrigt også den ærede ordfører for det konservative folkeparti har udtalt, at udskrivningsprocenten er afhængig af de forskellige tal i udskrivningsloven, vil jeg egentlig gerne allerede i starten komme med et citat fra bemærkningerne til det foreliggende lovforslag om udskrivningsprocenten for 1971 for dermed at præcisere den opfattelse, som jo går igennem det alt sammen netop i disse tider, at det ikke er skatteudskrivningen alene, det drejer sig om nu, men at vi desværre befinder os i en situation, hvor det er helt, helt andre ting, der griber forstyrrende ind i netop dette primære: at fastsætte en udskrivningsprocent. Citatet lyder således:

„Udskrivningsprocenten for indkomståret 1971 må fastsættes på grundlag af skøn over, hvorledes de øvrige statsindtægter og statens udgifter vil udvikle sig i det kommende finansår. Desuden må der tages hensyn til, i hvilket omfang der i det kommende år vil være behov for gen-